

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Quàm admiranda fuerit Iosephi virtus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

Iob. 6. 12.

fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro mea aenea est, inquit ille. Talis fuit & caro Iosephi, & tamen neque magnitudine, neque assiduitate tentationum potuit superari. Nam velut agmine facto in eum tentationes insiluerunt. Erat in eo corpus quidem sanum & vegetum, caro tamen non *aenea*: itaque & naturæ infirmitas; & iuuentus in libidinem alioqui procliuus; & femine petulantis in leuitate constantia, forma, autoritas, docta sollicitatio; nunc opibus ac promissis ornata, nunc armata minis procatio; denique præsentissimum periculum, si facinus recufaret, vñ in eum impetum fecerunt. Quid multis? illa manus iniecit, & vim fecit, vt optatam vim pateretur. Sed ille maluit pallium exuere, quàm pudorem. Itaque hoc in manibus mœchæ relicto, fugit, exemplo modum docens, hoc peccatum vincendi, quem postea Paulus docuit verbo, cum scripsit:

1. Cor. 6. 18.

S. Hieronym.
lib. 1. contra
Iouinian.

VI.

Fugite fornicationem, hoc est, visum, tactum, colloquium feminarum, & omne libidinis obiectum, tanquam contagiosum & venenatum, non minus, quàm rabidissimi canis morsum, vt inquit S. Hieronymus.

Est verò mirabile hoc Iosephi factum, qui, ne heri sui torum foedaret, furias insanæ feminae, & in ijs carcerem mortemque ipsam contempnit. Quid enim aliud potuit expectare? D. Chrysostomus ausus est dicere, se magis mirari hoc factum Iosephi, quàm tres pueros Hebræos, in fornace Babylonica, illafos permansisse. Sicut enim illi, sic & Ioseph, felix Salamandra, in medijs ignibus illæsus, non adustus, sed purior, integrior, robustior, clariorque effulsit, vt proinde appositè illi acclamari possit, quod S. Dominico (non fundatori Ordinis, sed alteri ex eodem Ordine) in simili tentatione victori acclamarunt demones: *Vicisti, vicisti, quia in igne fuisti, & non arfisti.* Hinc D. Ambrosius, *Magnus,* ait, *vir Ioseph, qui venditus seruile tamen nesciuit ingenium; adamat non redamavit; rogatus non acquieuit; apprehensus aufugit. Qui cum ab uxore Domini sui conueniretur, teneri veste potuit, anixio capi non potuit: ac ne ipsa quidem verba diu passus est: contagium enim iudicauit, si diutius moraretur, ut per manus adultera libidinis incentiua transiret. Itaque vestem exiit, crimen excussit. Ille Dominus fuit, qui amantis non excipit*

S. Ambros.
lib. de Ioseph
cap. 5.

faces, qui lenocinantis vincula non sensit, quem nulla mortis formido perterrituit, qui maluit liber criminis mori, quam criminosa potentia eligere consortium. Talis Iosephus erat antè, quàm coniugio ligaretur; qualem putes fuisse, postquam etiam matrimonij illi vinculum accessit? Habemus igitur duplex exemplum, & in mœcha improbitatis, & castitatis in Iosepho; vt illius fœditate huius pulchritudo commendetur.

Quòd si quis alium vult, & quidem iam coniugem, Iobum ipsum consideret, cuius tanta fuit cura, ne in fidem coniugalem impingeret, vt illud saluberrimum scitum non dubitaret posteris relinquere: *Pepigi fœdus cum oculis meis, vt ne cogitarem quidem de virgine.* Sciebat enim, oculos esse in amore duces. Quod satis expertus Dauid, nunquam postea sibi satis deplorare posse videbatur. Nam *accidit, vt surgeret de strato suo, post meridiem, & deambularet in solario domus regie: vidit q̄, mulierem se lauantem ex aduerso, super solarium suum.* Quid postea fecerit, constat. Nisi vidisset, adulter non fuisset. Meritò igitur dicere potuit: *Vt vidi? vt perij?* Nam tum statim perijt, quando vidit; quasi caput Medusæ aspexisset. *Quia omnis qui viderit mulierem ad concupiscendam eam, iam mœchatus est eam in corde suo,* Hanc oculorum continentiam vel in Ethnica discamus. Vxor Tigranis regis Armeniae, vt refert Xenophon, cùm, ex aula Cyri regis Persarum, ad maritum reuertisset, ab eo interrogata, quid de Cyro & Cyri pulchritudine sentiret, respondit: *Abs te, ô marite, deos testor, nusquam oculos deflexi; itaque qualis sit forma Cyri, prorsus ignoro.* O laudabilis ignorantia! ô oculos cælo ipso, non tantùm Tigrane dignos! Hæc fides coniugum quàm chara Deo est? quàm, apud mortales, annalibus digna? Prædicatur vbique in Iob custodia, vituperatur in Dauid libertas oculorum; atque ex huius adulterio illius fidelitas commendatur. Vnius virtus, quàm sit laude digna, ostendit alterius casus.

Idem scribit Athenæus, mirari Aristotelem in Menelao, qui tanto amore atque fide erga Helenam, licet adulteram, fuit, vt nullam admisisse pellicem, apud Homerum, legatur; quod ipsum tamen impunè licebat: præsertim cum etiam præstantissimi Græcorum pellices habere, ab eodem poëta introducantur.

VII.

Iob. 31. 7.

2. Reg. 11. 2.

Matth. 5. 28.

VIII.

Athenæ. l. 13.

cap. 1.